

14 17

FRANCISCVS CAROLVS CONRADI IC.
ACADEMIAE IVLIAE QVAE HELMSTADII EST NVNC PRORECTOR
SERENISSIMO BRVNOVIC. ET LVNAEBVRG. DVCI A CONSILII AVLAE
PANDECTARVM PROFESSOR PVBL. ORD.

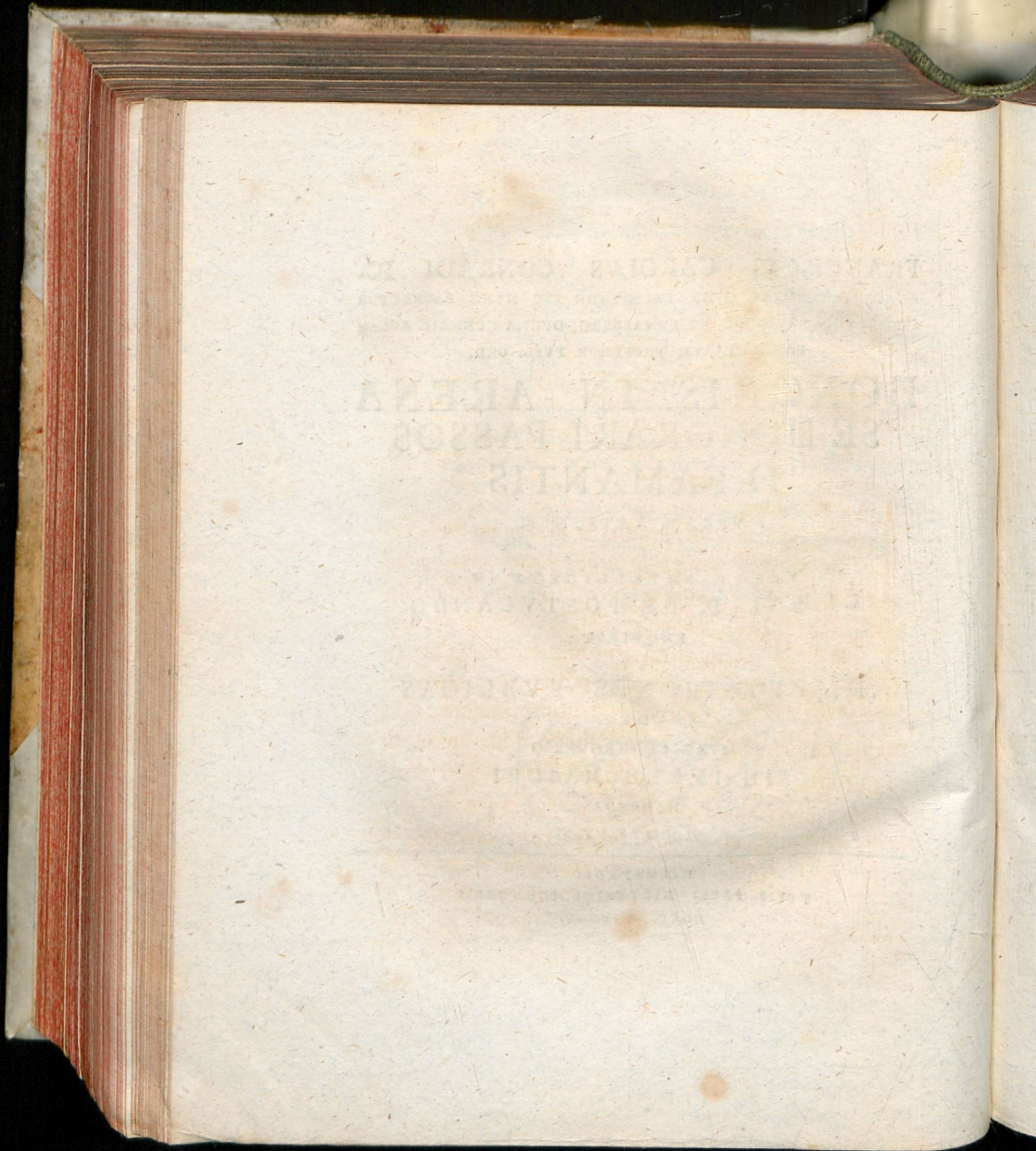
HONORIS IN ARENA
SE HONORARI PASSOS
INFAMANTIS

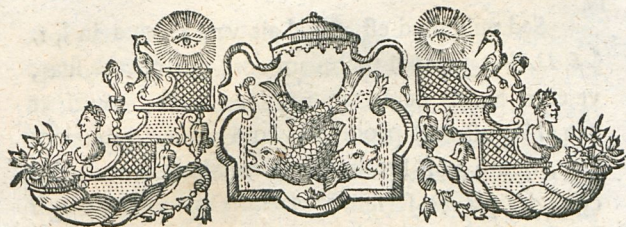
VERAM RATIONEM
AD
RECTE INTELLIGENDAM
L. I. S. VI. D. DE POSTVLANDO
EXQVIRIT
ET
DISPVTTATIONES PVBLICAS
DE
IVRE CONTROVERSO
IN IVLEO MAIORI
HABENDAS
INDICIT.

HELMSTADII
TYPIS PAVLI DIETERICI SCHNORRII
ACAD. TYPOGR.

14

Quum honos sit *praemium virtutis*,
iudicio studioque civium delatum ad
aliquem, vt CICEO definit in
Bruto cap. 81. honorem virtute
partum ignominiae notam hono-
rato inurere posse, et quidem vi-
rorum prudentum iudicio, quis
mente concipiat? Etsi vero honestum id, quod illi
requirunt, totum sit positum in animi cura et cogi-
tatione: *exercendum tamen esse corpus et ita adficien-*
dum, sentiunt, vt *obedire consilio rationique possit in*
exequendis negotiis et in labore tolerando, quod idem
CICEO praecipit *de Officiis lib. 1. cap. 23.* Itaque et
corporis virtuti pretium suum statuunt, maxime
quum et animi fortitudo ex ea eluceat.

A 2

Sed

IV

Sed quid illud est, quod ait VLPIANVS in *l. i. §. 6. D. de postul.* vbi postquam eos, qui operas suas, vt cum bestiis depugnarent, locauerint, notari et pro aliis postulare prohiberi, qui vero depugnauerint, quum non locassent operas, non teneri, docuit: *denique eos*, scribit, *qui virtutis ostendendae causa hoc faciunt sine mercede, non teneri aiunt veteres: nisi in arena passi sunt se* HONORARI: eos enim puto notam non euadere. ACCVRSIVS, variae lectionis indicio facto, si legas, *honorari*, explicare iubet, *praemio aliquo virtutis, corona e. c. donari in arena*: si legas, *onerari*, damnatos ad depugnandum cum bestiis vult intelligi. Neutrum placere potest cogitantibus id, quod dixi, praemio virtutis turpitudine vt alicui adspargatur, contra sanam rationem esse, altera vero lectione nihil absurdius proferri posse, vbi sermo est de his, qui sponte et virtutis ostendendae causa ad depugnandum cum bestiis accedunt. ANT. FABRI in *Rationalib. ad h.l.* expositio, quod gloria sequi, non appeti debeat, et quod is, qui passus est in arena se honorari, ea velut mercede vanae gloriae et acclamationis populi operas locauerit, nimis arguta merito visa est v. c. GE. ARNOLDO *Var. coniect. Lib. i. cap. 5.* repudiata etiam a B. BRANCHI *Obs. Lib. i. c. 5.* Frustra quoque est BACHOVIVS *ad πέρων p. 749.* rationem VLPI-

ANI

V

ANt a conditione scenae Romanae, in quam prodire turpe & probrosum erat, referendam ratus, quo ipso turpiter se dedit, confundendo scenam theatri, vbi fabulae agebantur, cum *arena*, vt amphitheatrum vulgo appellatum esse docet LIPSIVS *de Amphitheatro c. 3.* scilicet quia is locus defabulari soleret et arena sterni in vsum pugnae. Sed ad *arenam* siue ad amphitheatrum caussam turpitudinis refert vir insignis GER. NOODT *Comment. ad Pand. tit. de postul. p. 71.* si quis ibi passus sit se *honorari*, id est, sibi praemium dari: sicut *honor* praemium dicitur apud VIRGILIVM et alios, auctore NONIO MARCELLO *de Verb. propriet. cap. 4.* Nam si quis operas suas locauerit, vt feras venetur, vel vt depugnet feram, quae regioni nocet, extra arenam, eum notari negat VLP IANVS *eod. §. 6.* Quod si cum FABRO quaeras, cur in arena honorari turpe esse debeat, quum turpe non sit in arena pugnare virtutis ostendendae caussa? respondet NOODTIVS, hoc ita esse, quia turpe sit in arena accipere honorem i. e. praemium siue *quaesum*, vt VLP IANVS dixerit in *l. 2. §. 5. D. de his qui not. infam.* Haud multum absimilis fuit sententia CAES. COSTAE *Var. ambiguit. iur. Lib. I. cap. 28.* quem vir Cl. CHRIST. HENR. TROTZIVS in *Memor. propag. Lib. I. cap. 6.* sequitur, rationem quae-

VI

rentis in animo mercenario, etiamfi mutato vocabulo et sub honestiori verbo et post factum accipitur merces, spe et cogitatione ante pugnam propofita ac deftinata, fi quis mente ea atque animo mercedis, non virtutis gratia mere in arena pugnaffet, et honorarium quasi mercedem accepiffet. Ita enim interpretatur verbum, *honorari*, vt fit honorarium accipere, i. e. mercedem, quae alicui ad remunerandum datur, quasi locatio operae non interueniffet, l. i. pr. D. si mensor fals. mod. dix. Adfcribit firmandae explicationis suae cauffa ΡΗΟΤΙΙ in *Nomocanone tit. XIII. cap. 21.* verba ex Latina versione

HENRICI AGYLAEI. Graeca sic habent :

"Ατιμοι δὲ εἰσι πάντες οἱ διὰ πόρου εἰς ἀγῶνα κατιόντες, καὶ οἱ διὰ ΦΙΑΟΤΙΜΙΑΝ ἐπὶ σκηνῆς προϊόντες. ἔ δὲ μισῶσας ἑαυτὸν εἰς παιγνικὴν τέχνην, καὶ μὴ ἐπιδειξάμενος οὐκ ἀτιμᾶται καὶ ὁ ἑαυτὸν μισῶσας εἰς τὸ θηριομαχῆσαι, εἰ μὴ τὸ θνητὸν τυχεῖν λέων ᾗν, ἢ ἄλλο τι, καὶ ἡμερον γέγονεν. ἔ μὴν ὁ ἀνευ μισῆς θηριομαχῆσας, εἰ μὴ ΛΑΒΕΙΝ ἐν τῷ κρηγίῳ ΦΙΑΟΤΙΜΙΑΝ πῆσχετο.

AGYLAEVVS haec ita expreffit: *Infames autem sunt quicumque quaestus caussa in certamen descendunt, et PROPTER PRAEMIVM in scenam prodeunt. Verum qui se ad artem ludicram exhibendam locat, neque prodit, non notatur: et qui se ipsum locat, vt cum bestiis depugnet, nisi leo forte, aliaue quaedam bestia sit, quae mansueta*

VIII

untibus in scenam dicitur, per *laudis cupiditatem* expressit, posteriori loco, vbi de his qui cum bestiis depugnarunt sermo est, verba, λαβεῖν ἐν τῷ κυνηγίῳ Φιλοτιμίαν, reddidit, *in arena honorem accipere*. Existimat vero, *in arena honorari*, significare apud VLPIANVM, tanti illas venationes facere, vt honori quis ducat se, ab arena, arenarium dici. Quamobrem notari eos censet, non tantum, qui mercede conducti in arenam descendunt, sed et qui virtutis causa cum bestiis pugnant, si ea gloria adeo efferantur, vt in arena honorari, id est, inter reliquos arenarios recenseri non refugiant. Hanc declarationem haud respuere ipsi videntur PHOTIVS & *Basilica*, in quibus eadem locutio, λαβεῖν ἐν τῷ κυνηγίῳ Φιλοτιμίαν, legitur. Quum autem haec quoque nondum satis plana, neque ipsi auctori suo, elegantissimi ingenii et doctrinae iurisconsulto, ex animi sententia satisfecisse videantur, maxime quum nec idoneus sponzor sit datus pro noua interpretatione, *in arena honorari*, et λαβεῖν ἐν τῷ κυνηγίῳ Φιλοτιμίαν, idem esse, quod *inter arenarios recenseri*: integrum erit, quae mihi de loci difficilis et interpretibus molesti explanatione in mentem venerunt, in medium proferre et, anne potestatem illam verbi Φιλοτιμία, quam

AGYLAEVUS adhibuit, auctoritate aliqua firmare liceat, curatius inuestigare.

Ait VLPIANVS, remoueri a postulando pro aliis, qui operas suas, ut cum bestiis (in arena) depugnet, locauerit. Caussam nemo non perspicit: quoniam vilissimae huius generis animae venalem habent sanguinem et proiciunt vitam, dum, ut MANILIUS *Astronom. Lib. IV. v. 314.* canit,

caput in mortem vendunt et funus arenae.

De quibus CYRILLVS *Catech. I.* Μήτε τὰς ἐν κυνηγίοις ἐαυτὰς θηρίοις ἐκδιδόντας, ἵνα τὴν ἀθλίαν κολακέσωσι γαστέρα, οἱ ἵνα κοιλίαν τροφῆς δευπέσωσι, αὐτοὶ γαστρός ἀτιμιάστων ἀληθῶς τροφὴ γίνονται θηρίων. Neque eos qui in venationibus amphitheatri se ipsos feris tradunt, ut misero adulentur ventri, et dum abdomini alimentum administrant, ipsi sunt ventri ferarum immanium cibus. Hi ergo infames fiunt ob hanc caussam, quia animam vendunt, dum se ad depugnandum cum bestiis locant. Hinc bestias accipiendas esse VLPIANVS monet, ex feritate magis, quam ex animalis genere, statimque subiicit: Nam quid, si leo sit, sed mansuetus, vel alia dentata, sed mansueta? Cessat nimirum tunc ratio discriminis vitae a feritate bestiae: quare cum talibus mansuefactis depugnatueros teneri negat VLPIANVS, non adfirmat, ut visum NOODTIO, qui voculam

X
culam *nam* hoc loco non esse causalem, sed habere vim incipiendi contendit, sine ratione, contradicentibus etiam Graecis. Ergo qui locauit, pergit VLPIANVS, solus notatur, siue depugnauerit, siue non. Satis enim leuitatem hominis arguit, quod se locauit et arenae auctorauit, etsi non depugnauerit: ideoque hic non factum habetur odio, sed propositum, vt BALSAMON verbis postea adscribendis declarauit: fecus ac in iis seruatur, qui operas suas locarunt, vt prodirent artis ludicrae causa, neque prodierunt, l. 3. D. de his qui not. infam. His consequenter, si quis depugnauerit, quum non locasset operas suas, non tenebitur: non enim, qui cum bestiis depugnauit, tenebitur: sed qui operas suas in hoc locauit. Denique eos, qui virtutis ostendendae causa hoc faciunt sine mercede, non teneri, aiunt veteres. Docuit enim LIPSIVS Saturn. ferm. Lib. II. cap. 3. iam olim corruentibus moribus, primae etiam nobilitatis viros operas arenae locasse: quosdam desperatione et bonis exutos, alios Principibus gratificantes: quin vulgo iam sub Principibus Equites arena pollutos esse et Senatores, neque valuisse apud successores SEXTUM sub Augusto factum et Tiberii exemplum, de quo SVETONIVS in vita c. 35. nec Vitellii legem, de qua TACITVS Histor. Lib. II. c. 62. Cavitque seuerè, ne Equites Romani ludo aut arena polluerentur.

Pri-

Priores id Principes pecunia et saepius vi perpulerant: ac pleraque municipia et coloniae aemulabantur corruptissimum quemque adolescentium pretio illicere. Hinc SENECA epist. 100. Adspice illos iuvenes, quos ex nobilissimis domibus in arenam luxuria coniecit. Si quis itaque nulla mercede, nullo munere promisso vel dato conductus, (nam et hoc mercedem appellat TACITVS *Annal. Lib. XIV. cap. 14.* vbi, Neronem Equites Romanos operas arenae promittere subegisse donis ingentibus, narrat) cum feris in arena depugnauerit, non notatur. Causa enim turpitudinis cessat, venalis animae proiecctio: et veteres iurisconsultos ita existimare, tradit VLPPIANVS, eos qui virtutis ostendendae causa cum bestiis depugnarunt sine mercede, non teneri. Exceptionem subdit: *Nisi in arena passi sunt se honorari.* Quid ergo? Si virtutis et gloriae studio iuuenis aut vir fortis in amphitheatrum descenderit, isque victor honoretur laudis praemiis, donetur palma, corona, veste, forte et statua: quid putas? cum notam non euadere censuit VLPPIANVS? Etenim inter iuuenum exercitua fuisse, cum bestiis depugnare, obseruauit GISECVPERVS ad *Lactant. de mort. persecut. cap. 21.* et de Imperatoribus constat, eos cum feris certasse, easque conficere gauisos esse, vt de Commodo refert DIO

XII

Lib. LXXV. p. 822. & p. 826. de Caracalla idem Lib. LXXVII. p. 874. & 877. Neque seruire et probrosum facinus haberi poterat, si quis in arenam descendisset ingenuus, non mercede conductus, sed gloriae et virtutis causa, *l. 7. §. 4. D. ad L. Aquil.* quod ipsum propositum admiratione, non ignominia dignum, omnem vilitatis notam honori siue praemio propter victoriam oblato abstergere debebat. Sed et honorarium nouimus eo differre a mercede, quod remunerandi causa ob negotium praeteritum, veluti hic ob *ἄντικυαν* praecclare peractam, et ad honorem alicui detur. Nimis quoque durum et iniustum foret, talem, qui nulla alia re, quam virtute sua effecerit, vt praemio honoraretur, idque dum eueneret, non repugnauerit, ignominia notari, vt postulare prohibeatur. Quod si cupiditatem et spem praemii mente praecipit id poenae mereri dicas: reuera enim quaestus causa eum ad certamen iuuisse, quamuis se fortitudinis ostendendae ergo in arenam descendere prae se tulerit: vereor, vt cogitatio in animo retenta iure ciuili spectetur: si quidem cogitationis poenam nemo patitur, *l. 18. D. de poenis.* Omnino igitur oportet verba, *in arena pati se honorari*, non de honorifica acclamatione et plausu, nec de corona alioque virtutis ostensae praemio victori in

in amphitheatrali pugna sponte dato intelligere, sed, nisi fallor, de largitionibus, quae arenariis tam mercede conductis, quam gratuitis, qui bene rem gefissent, ab editoribus ludorum amphitheatralium proposita dabantur, tum de pecuniis et muneribus, quae in huiusmodi certaminibus victores a spectatōribus corrogare solebant, de quibus arenae muneribus plura attulit IUL. CAES. BULENGERVS *de venat. circi, cap. 15.* Sane qui cum conductis et emtitiis illis ferarum depugnatoribus communes operae exhibitae remunerationes accipiebant, non poterant non quaestus causa in arenam descendisse et caput bestiis obiecisse videri. Luculenter foeditatem eius generis hominum describit CASSIODORVS *Var. Lib. V. form. 42.* *Si consularem munificentiam prouocant, qui peruncta corporum flexibilitate luctantur: quo munere venator explendus est, qui vt spectantibus placeat, suis mortibus elaborat? Voluptatem praestat sanguine suo, et infelici sorte constrictus festinat populo placere, qui eum non optat euadere. Actus detestabilis, certamen infelix, cum feris velle contendere, quas fortiores se non dubitat inuenire. Sola est ergo in fallendo praesumptio, vnicum in deceptione solatium. Qui si feram non mereatur effugere, interdum nec sepulturam poterit inuenire. Adhuc superstite homine*

XIV

mine perit corpus, et antequam cadaver efficiatur, truculenter absumitur. Captus esca fit hosti suo, et illum, pro dolor! satiat, quem se perimere posse suspirat. Tandem magistratus, eiusmodi ludorum editores, alloquitur: Sed vobis, quibus necesse est talia populis exhibere, largitate manus fundite praemia, ut haec miseris faciatis esse votiva. Alioqui violenta compulsio est, solennia dona subtrahere et mortes detestabiles imperare. Et ideo quicquid in longam consuetudinem antiqua liberalitate peruenit, sine aliqua dilatione concedite supplicanti. Quia homicidii reatus est, illis esse tenacem, quos editio vestra inuitavit ad mortem. Solemnibus itaque donis et liberalitate editoris cum aliis arenariis inuitati ad vitae discrimen subeundum, merito notandi videntur VLPIANO, etsi non pretio redempti, neque certam mercedem pacti, quasi virtutis ostendendae causa in arenam descenderint, quod se, cum reliquis amphitheatri venatoribus, honorari muneribus ab editore publice propositis passi fuerint. Non minus turpis quaestus rei, ac proinde ignominiam promeriti erant, qui, non corona aut palma contenti, pecuniam ab arenae spectatoribus exigebant et sic in arena se honorari patiebantur, ut de athleticis memorat TZETZES in *Cbiliad. XIII. cap. 475.* Εισὶ δὲ ἀγῶνες ἑμφανίται ἢ δαρῆται. Οἱ ἀθληταὶ γὰρ λαμβάνουσι τι χεῖροντες τοῖς

τοῖς ἀγῶσι, μὴ λείψια, καὶ ἀνθὴ δὲ καὶ βοτανῶν τεφαίνες, κηίσαν-
 τες διέτρεχον τὴν ἀγῶν τὸ πλῆθος, καὶ ἔτω συνηράνιζον χεῖ-
 ματα τῇ ἀγῶν. *Agones aut corona, aut muneribus ho-*
norantur. Athletae quippe exprimere aliquid a spe-
ctatoribus cupientes in certaminibus, non lilia, aut flo-
res, aut coronas herbaceas, discurrebant per caueam
et confessum, et hoc pacto pecunias corradebant. *Supra*
iam animaduerti, TACITO Annal. Lib. XIV. cap. 14.
mercedem vocari dona, quibus Nero Equites Roma-
nos ad operas arenae promittendas subegerit, vbi
eos excusaturus, ignominiam eorum non dissimu-
lat, nisi quod merces ab eo, qui iubere potest, vim
necessitatis adfert. *Vilitas in arena depugnantium*
ipsa quoque donorum exilitate significari solebat a
Principibus frūgi, vt de Alexandro refert LAMPRI-
DIVS cap. 37. Spectacula frequentavit cum summa do-
nandi parsimonia, dicens et scenicos et venatores et au-
rigas sic alendos, quasi seruos nostros, aut venatores,
aut muliones, aut voluptarios. *Quo loco venatores*
primum arenarii, postea syluatici, qui ex domesti-
cis erant, dicuntur, quod CASAVBONVS ad b. l. et
BVLENGERVS l. c. docuerunt. Qui igitur animum
turpis lucri et quaestus cupidum eo, quo indicaui,
modo manifestum fecit, hunc ab VLPIANO dici in
arena se honorari passum, porro confirmant Basilica
 et a

XVI

et a PHOTIO ex illis transcripta verba. Enimuero, λαβεῖν ἐν τῷ κρηγίῳ Φιλοτιμίαν, recte AGYLAEVUS ita vertit: *in arena honorarium quiddam capere*: et nescio, quomodo Graecis literis eruditissimo ARNOLDO exciderit, quod dixit, se lubentem scire velle, quo sponsore ille Φιλοτιμίαν per *praemium* et per *honorarium* expresse- rit: sibi certe illam verbi potestatem incognitam esse, nisi, quod in *Addendis* ait, *Graeci recentiores eam vocabulo virtutem tribuerint*, Φιλότιμον illud appellantes, quod Patriarchae Ecclesias visitanti donatur: CANGIVS in *Glossar. Graecit. in V.* Sed GVIL. BVDAEVUS *Comment. Graec. Ling. p. 1062.* et HENR. STEPHANVS in *The- sauro*, verbi Φιλοτιμία hanc significationem iam perhibuerunt, qua notat *erogationem publice factam, donati- um, liberalitatem, munificentiam, largitionem.* Suffi- cere nobis poterit vel vnus PLVTARCHI auctoritas in *M. Antonio p. 942.* de Cleopatra Atheniensium beneuolentiam captante, πολλὰς δὲ ἀνελάμβανε Φιλοτιμίας τὸν δῆμον, *multis largitionibus profecuta est populum.* In *Glossis* quoque Graeco-Latinis est: Φιλοτιμία, *Munifi- centia, liberalitas, munus*, et in Latino-Graecis: *Mu- nus*, Φιλοτιμία. Prorsus igitur ex VLPIANI, quam ex- posui, mente Graeci verba, nisi in arena passi sunt se honorari, sic expresse- runt: εἰ μὴ λαβεῖν ἐν τῷ κρηγίῳ Φιλο- τιμίαν ἠρέσαστο, hoc est, si Graeca ad verbum reddan- tur:

tur: nisi in arena largitionem siue remunerationem accipere sustinuerit. Denique egregiam lucem VLPIANO affundunt, quae BALSAMON ad illa PHOTII verba scripsit:

Ἐρωτήσῃ δέ τις διὰ τί ὁ μὲν μισθώσας ἑαυτὸν εἰς παιγνικὴν τέχνην καὶ μὴ ἐπιδειξάμενος ἔκ ἀτιμῆται, ὁ δὲ μισθώσας ἑαυτὸν εἰς τὸ θηριομαχῆσαι καὶ μὴ θηριομαχῆσθαι ἀτιμῶται. ἐπὶ μὲν τῆς παιγνικῆς τέχνης τὸ ἔργον ἐπάγει τὴν ἀτιμίαν, οὐ μὲν ὁ σκοπός. καὶ τῆτο δηλῆται ἀπὸ τῆ ἀτιμῆσαι καὶ τὸν μὴ ἐπὶ μισθῶ, ἀλλὰ κατὰ φιλοτιμίαν ἐπιδειξάμενον παιγνικὴν τέχνην. ἐπὶ δὲ τοῦ θηριομαχοῦντος οὐ τὸ ἔργον μισῆται, ἀλλ' ὁ σκοπός. θηριομαχῆσαι γὰρ καὶ βασιλεῖς καὶ στρατιῶται τὴν δικίαν γενναϊότητα ἐπιδεικνύμενοι. καὶ διὰ τῆτο ὁ μὲν διὰ μισθὸν καὶ ἀισχροκέρδειαν προδοῦς τὴν ἐκείαν ζωὴν, καὶ μὴ θηριομαχῆσθαι, ἀτιμῶται. ὁ δὲ λαβὼν χρήματα χάριν τῆ ἐπιδείξασθαι παιγνικὴν τέχνην, εἰ μὴ ἐπιδειξῆται αὐτὴν ἔκ ἀτιμῆται. I. e. Quæret fortasse quispiam, quapropter qui operam suam in artem ludicram locauit, neque (eam) exhibuit, non notetur: qui vero, ut cum bestiis depugnaret, se locauit, tametsi non pugnarit, famosus fiat? In arte ludicra ipsum factum, non autem propositum, infamiam irrogat. Quod manifestum fit ex eo, quod non (modo) qui pro mercede, sed (etiam) gloriae causa artem ludicram fecerunt, infames reddantur. In eo vero, qui cum bestiis pugnat, non factum, sed propositum odiosum est. Nam Reges etiam atque milites, generositatem suam ostentantes, cum

C

bestiis

XVIII

bestiis depugnant. Ac propterea quidem qui turpis lucri causa vitam suam prodidit, tametsi cum bestiis non pugnavit, famosus fit: qui vero rei ludicrae faciendae causa pecuniam cepit, si eam non fecerit, non notatur.
 Ex quibus omnibus iam liquido constat, animum venalem esse, qui, siue mercedem ante pugnam paciscendo, siue munera cum arenariis post certamen capiendo patefactus sit, infamiae notam contrahit in arena depugnantibus, tantum abest, ut siue certamen cum bestiis, siue honor sine tali lucro et quaestu victorem in arena secutus ignominia aliqua eum afficiat, ut potius magni animi et solidae virtutis argumentum sit, ex quo fortitudinis ostendendae causa quem in arenam descendisse certissime cognoscitur, si sola laude et plausu contentus spernit,

Victori populus quod postulat, aurum.

Talis erat Carpophorus ille, MARTIALI Libro de spectaculis sine vlla praemiorum in arena, nisi laudis, mentione celebratus, ac Meleagro, Iasoni et Theseo, imo et Herculi praelatus, Epigr. 15. 23. et praefertim 27.

Saecula Carpophorum, Caesar, si prisca tulissent,

Iam nullum monstris orbe fuisset opus.

Non Maratbon taurum, Nemeë frondosa leonem,

Arcas Maenaliū non timuisset aprum.

Haec.

Haec armata manus hydrae mors una fuisset,

Huic percussa foret tota Chimaera semel.

Ignipedes posset sine Colchide vincere tauros:

Soluere et Hesionem solus et Andromeden.

Herculeae laudis numeretur gloria: plus est,

Bis denas pariter perdomuisse feras.

Restat, ut consilium publico favore dignissimum hoc programmate commendem, quo iuvenes genere, literis et virtute florentissimi, meis auspiciis, in arenam laudis et honoris plenissimam descendere ac vires ingenii et luculentos, quos fecerunt in iuris disciplina, profectus explicare constituerunt. Sunt illi ordine, de quo inter ipsos conuenit,

CHRISTOPH. IAC. LAURENTIVS, Wer-
nigerodensis,

IOANNES FRIDERICVS EISENHART,
Spirensis,

IOANNES PETRVS SIVERS, Lubecensis,

FRIDERICVS AVGVSTVS CHRISTIA-
NVS WAHL, Magdeburgensis,

GEBHARDVS AVGVSTVS DE ALVENS-
LEBEN, Erxlebio Palaeomarchicus,

MARTINVS ELSZNER, Lesna Polonus,

CAROLVS DE WEYHE, Fahrenhorsta Cellensis,

IOANNES GVILIELMVVS HEINEMANN,
Cellerfeldensis.

Delegi eis controuersias iuris, non subtilitate, sed utilitate, quam in ipsis praestant rerum argumentis, commendabiles, memor illius bene dicti: NISI VTILE EST QVOD FACIMVS, STVLT A EST GLORIA. In illis disceptandis ita versari animus est, vt necessariam et indiuiduam literarum ab humanitate dictarum bonaeque mentis cum iurisprudentia coniunctionem, huiusque, praeter vulgi opinionem, in foro et actu rerum ciuiliu[m] vsu[m] comprobemus. Dies, quibus publici conflictus instituentur, quos statos indicere magistratus academici, mihi per sex menses huius anni reliquos incumbentis, rationes haud permittunt, titulo singulis disputationibus praefigendo significabuntur. Adesse itaque velitis et perhonorifico vestro fauore decertantes prosequi atque excitare, qui nobilissimam exercitationem omni iuuandam ope sentitis eique bene cupitis. Hoc muneris rogamus certaminibus nostris. Sequentur porro meos strenue pugnantes, fidus virtutis comes, honor, plausus bonorum omnium, Musarum coronae palmaeque nobiles et, quae sperare fas est, praemia certa laborum. P. P. in Academia Iulia, pridie Id. Iul.

MDCCXLIV.

) o (

+

94 A 7372

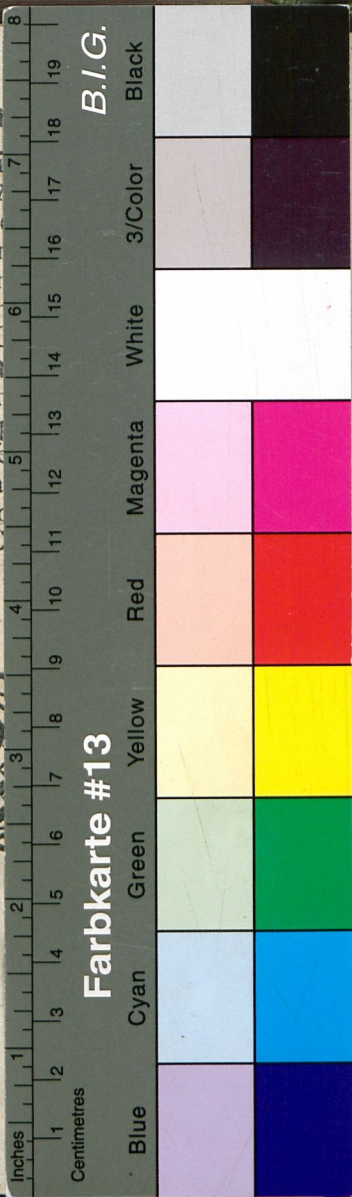
ULB Halle

001 681 94X

3

14. 17

FRANCISCVS CAROLVS CONRADI IC.
ACADEMIAE IVLIAE QVAE HELMSTADII EST NVNC PRORECTOR
SERENISSIMO BRVNOVIC. ET LVNAEBVRG, DVCI A CONSILII AVLAE
PANDECTARVM PROFESSOR PVBL. ORD.

HONORIS IN ARENA
SE HONORARI PASSOS
INFAMANTIS

VERAM RATIONEM
AD
RECTE INTELLIGENDAM
L. I. §. VI. D. DE POSTVLANDO
EXQVIRIT
ET
DISPVTATIONES PVBLICAS
DE
IVRE CONTROVERSO
IN IVLEO MAIORI
HABENDAS
INDICIT.

HELMSTADII
TYPIS PAVLI DIETERICI SCHNORRII
ACAD. TYPOGR.

14

